

pri niektorých substantívach sú prihniezdované adjektívne tvary, resp. že substantívum je niekedy iba prihniezdované k adjektívu, ktoré je heslovým slovom, podľa nás nasvedčuje tomu, že táto lexika skutočne nebola chápaná ako propriálna, ale ako apelatívna.

M. Majtán (1994) upozorňuje na to, že pri interpretácii výsledkov dialektologického a onomastického výskumu by nemalo prichádzať k nedorozumeniam, pretože každá oblasť sa zaujíma o inú stránku lexiky. „Dialektológ sa pri terénnom výskume pýta: Ako sa nazýva krava bez rohov? Dostáva odpoveď: sivka, sivaňa, sivoša, šuta, šutaňa a pod. Onomastik sa pýta: Ako sa nazýva (menuje) táto krava? Dostáva odpoveď typu: Sivka, Sivaňa, Šutaňa a pod. Dialektológ dostáva odpoveďou typové apelatívne označenie kravy so sivou srstou, kravy bez rohov a pod., onomastik pomenovanie, meno konkrétnej kravy.“ (Majtán, 1994, s. 143) To ale znamená, že prechodný pás medzi propriom (zoonymom) a apelatívom je veľmi široký, jedna lexéma môže mať status propriálny i status apelatívny. Ktorý z nich je kedy primárny, je asi ťažké určiť. Na základe materiálu, ktorý sme vyexcerpovali z dialektologických slovníkov zo začiatku nášho storočia, si myslíme, že apelatívny status bol dominantný, hoci nevylučujeme, že táto lexika, resp. jej značná časť, na osi apelatívum — proprium voľne oscilovala a osciluje.

Pramene

KÁLAL, K. — KÁLAL, M.: Slovenský slovník z literatúry aj nárečí (slovensko-český diferenciálny). Banská Bystrica 1923. 1112 s.

RIZNER, Ľ. V.: Dialektický slovník bošácky. (Rukopis z roku 1913). 949 s.

Literatúra

DRAHOŠOVÁ, Š.: Archívne pramene o menách koní vo fondoch Štátneho oblastného archívu v Nitre. In: Jazyková a mimojazyková stránka vlastných mien. Zborník referátov. Red. E. Krošláková. Bratislava — Nitra, Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra SAV — katedra slovenského jazyka Vysoké školy pedagogickej v Nitre 1994, s. 194—197.

HAYEKOVÁ, M.: Dejiny slovenských slovníkov do roku 1924. Univerzita Komenského, Bratislava 1979. 256 s.

KRÁLIK, Ľ. (1993 a): Slovenské zoonymá Bodrík a Sáva. In: *Varia II*. Red. M. Nábělková — P. Odaloš. Bratislava — Banská Bystrica, Slovenská jazykovedná spoločnosť pri SAV, Pedagogická Fakulta Univerzity Mateja Bela 1993, s. 66—69.

KRÁLIK, Ľ. (1993 b): Hydronymia versus zoonymia. (O pôvode niektorých zoonym.) *Slovenská reč*, 58, 1993, s. 156—164.

MAJTÁN, M.: Zo staršej slovenskej zoonymie. (Mená kráv zo začiatku 18. storočia.) *Slovenská reč*, 59, 1994, s. 143—149.

NIŽNANSKÝ, J. R.: Príspevok k chovu koní na juhozápadnom Slovensku (Brestovany). *Slovenský národopis*, 14, 1969, s. 123—161.

NIŽNANSKÝ, J. R.: Zo záposlovenskej zoonymie (mená koní). In: *Jazyková a mimojazyková stránka vlastných mien. Zborník referátov*. Red. E. Krošláková. Bratislava — Nitra, Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra SAV — katedra slovenského jazyka Vysoké školy pedagogickej v Nitre 1994, s. 192—193.

PALKOVIČ, K.: Zoonymá v slovenských nárečiach. In: *I. slovenská onomastická konferencia (Bratislava 5.—6. decembra 1967)*. Zborník materiálov. Red. V. Blánár a M. Majtán. Bratislava, Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra SAV 1968, s. 81—87.

PALKOVIČ, K.: Slovenské nárečové mená domácich zvierat. In: *Agrikultúra. Zborník Polnohospodárskeho múzea v Nitre*, 8, 1969, s. 169—178.

RAJČANOVÁ, A.: Mená slovenských zubrov. In: *Jazyková a mimojazyková stránka vlastných mien. Zborník referátov*. Red. E. Krošláková. Bratislava — Nitra, Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra SAV — katedra slovenského jazyka Vysoké školy pedagogickej v Nitre 1994, s. 189—191.